

فرهنگ

تحریم فرهنگ نشانه‌ای از گام‌های واپسین یک تمدن پوشالی

هائیه شجاعی زند
نویسنده

تحریم واژه غربی برای ایرانیان نیست اما اگر تا دیروز مراکز مهم نظامی و هسته‌ای و علمی ایران برای بیگانگان تهدید محسوب می‌شد، امروزه این نقطه تهدید، به مراکز فرهنگی رسیده است. روزی که وزارت امور خارجه انگلیس در اقدامی هماهنگ با سایر متحدانش یعنی آمریکا، کانادا و استرالیا، علیه تعدادی از مقامات و نهادهای ایرانی تحریم‌های جدیدی را اعمال کرده‌اند. طبق این بیانیه محمد مهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، محمد هاشمی معاون وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و نام سه خبرگزاری داخلی هم در فهرست تحریم‌ها اضافه شده است.

تحریم شخصیت‌ها و مراکز فرهنگی نشان می‌دهد که حوزه فرهنگ و هنر مسیر خود را در شرایط پراشتهاب سال گذشته به درستی طی کرده، آنچنان که دشمن به استیصال کشیده را به تحریم واداشته است؛ استیصالی که رئیس سازمان سینمایی کشور آن را نشانه گام‌های واپسین یک تمدن در حال سقوط می‌داند و می‌گوید: استعمار برای پیشبرد اهداف خود، تنها از طریق سلطه فحری عمل نمی‌کند، بلکه شیوه‌های فکری و فرهنگی را نیز در پیش می‌گیرد تا سلطه خود را نهادینه و دائمی سازد و می‌کوشند تا با تحریم چهره‌های شاخص و رسانه‌های اثرگذار در اراده پولادین و اندیشه ناب برخاسته از دین مبین اسلام خللی ایجاد کنند.

مقابله با تهاجم فرهنگی به حوزه عمل رسید

یک رکن از ارکان اقتدار ملی عبارت است از قدرت دفاعی. یک رکن هم عبارت است از مسائل اقتصادی و ثبات و استحکام اقتصادی، یک رکن هم مسائل فرهنگی است که برای مقابله با اقتدار فرهنگی، پدیده تهاجم فرهنگی در کشور متولد شد. نفوذ فرهنگی پدیده شومی است که سال‌هاست عملکرد ایران برای مقابله با آن تنها به تئوری پردازی و نظریه پردازی محدود بوده و چند سالی است که از حوزه نظر خود را به حوزه عمل رسانده و در خاکریز فرهنگی با تهاجم فرهنگی غرب درآویخته و تحریم امروز فرهنگ ایران نشان می‌دهد که در عرصه رقابت توانسته دشمن را تحت فشار قرار دهد.

از دست ما عصبانی باش و از این عصبانیت بمیر

سال گذشته در بلوای ۱۴۰۱، جبهه اغتشاشگران و اپوزیسیون دوست نداشت تا هنرمندان به کارشان بازگردند؛ بنابراین موجی از ارباب و تهدید در میان اهالی فرهنگ و هنر به راه افتاد؛ اربابی که سبب شد تا بسیاری از هنرمندان با نظام فاصله‌گذاری کنند و برخی در سکوت از عرصه هنر فاصله گرفتند.

در حالی که جبهه دشمن تصور می‌کرد سنگر فرهنگی را به کنترل خود در آورده است، مدیریت فرهنگی کشور به گونه‌ای پیش رفت که خیلی زود اوضاع فرهنگی کشور به شرایط طبیعی خود بازگشت چه در دوران برگزاری جشنواره که با آن سنگ اندازی به بهترین شکل ممکن برگزار شد و چه اجرای سینما حقیقت که با تمام کارشکنی‌های یکی از بهترین سال‌های اجرای خود را پشت سر گذاشت و چه انواع جشنواره‌های مختلف فرهنگی که تحت شرایط تحمیلی از طرف شبکه‌های معاند هر کدام عصر تازه‌ای را تجربه کردند؛ عصری که آینده روشنی را نوید می‌داد چراکه زمینه‌ای فراهم شد تا هر رویداد فرهنگی خود را به فیلتر نفاق مجهز کند و خود را از ناخالصی‌ها پاکسازی گرداند. تزریق هوای تازه به

